

عنوان مقاله:

امکان سنجی بکارگیری اصول نوشهرگرایی در بازآفرینی پایدار محلات ناکارآمد و مساله دار شهری با تاکید بر رشد هوشمند (مورد پژوهی: بخش مرکزی شهراوهواز)

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی منطقه ای، دوره 6، شماره 24 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سلیمان محمدی دوست - استادیار گروه برنامه ریزی شهری، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران

محمد علی خانی زاده - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه بین المللی امام رضا (ع)، مشهد، ایران

شهباز زیلابی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه بافت‌های ناکارآمد و مساله دار شهری به عنوان یکی از معضلات شهرها جلوه‌گر شده‌اند. از این‌رو برای رسیدن به شهری کارا و منسجم می‌بایست وضعیت این بافت‌ها ساماندهی شود. در این راستا پژوهش حاضر به دنبال بازآفرینی پایدار بخش مرکزی شهر اهواز با توجه به اصول نوشهرگرایی و رشد هوشمند است. روش اتخاذ شده در این پژوهش تحلیلی-توصیفی و با هدف کاربردی است. داده‌ها و اطلاعات مورد نیاز به دو شیوه اسنادی-کتابخانه‌ای (رجوع به طرح‌ها و تحقیقات صورت گرفته در محدوده و تحقیقات مرتبط با موضوع و مراجعه به ادارات و شرکت‌های دخیل در محدوده و...) و میدانی-پیمایشی (توزیع پرسشنامه، انجام مصاحبه و مذاکره با ساکنین و مسئولین، برداشت‌های میدانی مبتنی بر مشاهده و...) صورت گرفته است. تعداد پرسشنامه با استفاده از روش کوکران برآورد، توزیع و جمع‌آوری گردید. نرم‌افزار بکار برده شده Expert Choice و روش تحلیل مورد استفاده، تحلیل سلسله‌مراتبی AHP و SWOT می‌باشد. یافته‌ها نشان می‌دهد که در بین شاخص‌های نوشهرگرایی تقویت فضای سبز عمومی، ساماندهی دسترسی‌ها، تنوع مسکن، تنوع معماری و زیبایی شناسی دارای بیشترین اهمیت هستند. همچنین نتایج حاصل از اجرای مدل سلسله‌مراتبی AHP نشان داد که در بین سه شاخص هویت، کیفیت کالبدی و ساماندهی دسترسی‌ها، شاخص ساماندهی دسترسی‌ها اهمیت بیشتری نسبت به دو شاخص دیگر، از نگاه کارشناسان برخوردار می‌باشد.

کلمات کلیدی:

رشد هوشمند، نوشهرگرایی، مدل سلسله‌مراتبی، بافت فرسوده، اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1909957>

